

ฝันที่เป็นจริง

สาวตรี จันทราอนุรักษ์

R6013

ดิฉันชื่อสาวตรี จันทราอนุรักษ์ เป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ ดิฉันไม่เคยรู้จักหรือทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหลวงพ่พระภานุวิสุทธิคุณมาก่อนเลย

จนกระทั่งปลายเดือนกันยายน หรือต้นตุลาคม ๒๕๓๔ ดิฉันได้ฝันไปว่า มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ สรวงสุตา ในฝันฝันว่าเป็นเพื่อนเก่าแก่ เล่นมาด้วยกันตั้งแต่เด็ก ๆ ได้พาดิฉันไปหาทำนปูของเขา

บ้านของทำนปูเป็นเรือนตึกหลังใหญ่อยู่ริมคลอง เมื่อดิฉันขึ้นไปบนตึกชั้นสอง ได้พบพระองค์หนึ่งกำลังนั่งพูดอยู่ มีคนนั่งฟังหลายคน (ดิฉันมาทราบภายหลังว่าพระองค์นั้นหน้าเหมือนหลวงพ่พระภานุวิสุทธิคุณมาก)

ในฝันมีเสียงกระซิบว่า พระอาจารย์บัวก็อยู่ที่นี้ด้วย ต่อจากนั้นดิฉันก็เดินตามเพื่อที่ชื่อ สรวงสุตาไปยังบ้านสองชั้น มีบันไดเป็นราว (คล้ายเรือนแม่กาหลงที่อยู่ในวัดอัมพวัน)

สรวงสุตาบอกว่าจะไปอาบน้ำแล้วหายไป จากนั้นก็มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินลงบันไดมา ผู้หญิงคนนั้นรูปร่างสั้นท้วม ผิวคล้ำ หน้ารูปไข่ ใส่ชุดยาวสีขาวออกตุ่น ๆ

เมื่อผู้หญิงคนนั้นเดินลงมาแล้ว ทุกคนที่นั่งอยู่บริเวณนั้นต่างลุกขึ้นยืน ดิฉันก็เลยลุกขึ้นบ้าง

ผู้หญิงคนนั้นก็ยิ้มให้ดิฉัน แล้วเดินตรงมาหา ยืนถาดสังกะสีใบใหญ่มาให้ ในถาดนั้นมีพระพิมพ์มากมายหลายร้อยองค์

ในฝันมีเสียงกระซิบว่า พระนารายณ์ก็มีนะ ในบรรดาพระพิมพ์เหล่านั้น มีพระพิมพ์รูปสามเหลี่ยมคล้ายกับรูป ร.๕ นั่งบนบัลลังก์ ใส่ชฎาด้วย

แต่ในตอนนั้นดิฉันมุ่งอยู่ที่เจ้าแม่กวนอิม ก็เลยหยิบพระผู้หญิงสวยงามสีทององค์หนึ่ง โดยเข้าใจว่าเป็นเจ้าแม่กวนอิม ปากของดิฉันก็พูดว่า จะรับแต่เจ้าแม่กวนอิมเท่านั้น

ผู้หญิงคนนั้นก็หัวเราะพลางบอกว่า องค์ที่ดิฉันหยิบไป ไม่ใช่เจ้าแม่กวนอิมหรอก เจ้าแม่กวนอิมองค์จริงตั้งอยู่ที่ข้างเข้าของดิฉัน (ตอนนั้นดิฉันกำลังนั่งยอง ๆ เพื่อเลือกพระพิมพ์)

ดิฉันก็ตกใจที่รูปปั้นของเจ้าแม่มาตั้งอยู่ข้างเขา ซึ่งเป็นการไม่สมควรที่ดิฉันไปนั่งค้ำท่าน เมื่อดิฉันมองไปที่รูปปั้นของเจ้าแม่ ซึ่งเป็นองค์ปูนสีขาวสวยงาม ก็มองเห็นราคาประมาณ ๖๙๐ บาท

ดิฉันบ่นว่า โอ้โฮ องค์ก็ใหญ่ ราคาแพง จะแบกเอากลับบ้านอย่างไร ต่อจากนั้นดิฉันก็ตกใจตื่น

เมื่อตื่นขึ้นมา ดิฉันก็โทรศัพท์ไปเล่าให้พี่และเพื่อน ๆ ฟัง แต่ดิฉันก็แปลความฝันไม่ออก จนกระทั่งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๔ ดิฉันและพี่สาว วนิดา โรจนสโรช ได้เดินทางไปทำธุระที่จังหวัดนครสวรรค์ ตอนเช้ากลับบังเอิญกลับเร็ว พอมีเวลา พี่สาวเลยชวนแวะวัดอัมพวัน

เมื่อดิฉันเดินเข้ามาในกุฏิของเจ้าอาวาส ได้พบหลวงพ่อพระภิกษุท้าววิสุทธิคุณ กำลังนั่งสนทนากับญาติโยมอยู่ หน้าตาของท่านเหมือนพระในฝันมาก สภาพที่นั่งและมีผู้คนรายล้อมก็เหมือนสภาพในฝัน

ดิฉันก็กระซิบบอกพี่สาวว่า “หลวงพ่อนี้แหละคือพระที่หนูฝันเห็น แต่ในฝันหนูเข้าใจผิด คิดว่าท่านคือ พระอาจารย์บัว” ดิฉันกับพี่สาวนั่งฟังท่านเทศน์อยู่ครู่หนึ่ง

ตอนนั้นท่านกำลังเทศน์เรื่องพระพุทธเจ้าโปรดพระพุทธมารดา และกล่าวว่ามารดามีบุญคุณกับลูกมาก วันเกิดของลูกคือวันตายของแม่

การนั่งสมาธิต้องกำหนดจิตที่ไต้ลั่นปี และการไม่คิดอะไรเลยเวลานั่งสมาธินั้นเป็นไปได้

เรื่องทั้งหมดที่ท่านเทศน์นั้นล้วนตรงกับสิ่งที่อยู่ในจิตใจและเป็นข้อกังขาของดิฉันมาก เพราะจะถึงวันเกิดของดิฉันคือ วันที่ ๑๓ ตุลาคมพอดี และดิฉันเคยลองฝึกสมาธิแบบไม่คิดอะไรเลย และลองจับเวลาดู แต่รู้สึกว่าจะไม่เป็นผลดี เพราะทำให้เราเป็นคนขี้ลืมไปเลย

อีกอย่างหนึ่งดิฉันกำลังโกรธคุณแม่ที่ลำเอียงรักแต่ลูกชาย พอตีท่านมาให้สติ ความจริงดิฉันอยากฟังต่อ แต่ดิฉันและพี่สาวยังไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน และเป็นห่วงคนรถที่รออนอกวัด เลยรีบลากลับ ไม่ได้อยู่คุยกับท่าน

เมื่อมาถึงบ้านก็เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ คุณแม่ละออก โรจนสโรช ฟัง แล้วก็ชวนคุณแม่มาหาหลวงพ่อก่อนในวันเสาร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๔ ตั้งใจว่าจะมาถวายสังฆทาน เนื่องในวันเกิดที่จะมาถึง (๑๓ ตุลาคม)

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๔ ดิฉัน คุณแม่ และเพื่อนได้เดินทางมาที่วัดอัมพวัน ปรากฏว่ามาถึงสายไปหน่อย ไม่ทันถวายสังฆทานบนศาลา แต่ก็มาทันในขณะที่ท่านกำลังให้พร พวกเราก็เลยอยู่ร่วมรับประทานอาหารบนศาลา

เมื่อพวกเรากำลังเริ่มรับประทานอาหารที่วัด คุณแม่ก็ใช้ให้ดิฉันไปตามคนรถที่รออยู่ที่กุฏิของท่านมาร่วมทานข้าวด้วย

ดิฉันรีบลงจากศาลา เดินสะเปะสะปะมาทางวิหารสมเด็จพระพุทธปาตูลเถระ วัดระฆัง ด้วยคิดว่าเส้นทางลัด

พอเดินมาถึงลานดินใกล้ ๆ กับศาลาแถวนั้น ไม่ทราบว่ามีใครขวางกั้นดินก้อนเล็ก ๆ มาโดนแวน แต่โดยไม่แรง ครั้งแรกก็ตกใจคิดว่า “เอาละซี สงสัยโดนผีหลอก”

พอเหลียวไปมาก็พบกับเด็กตัวเล็ก ๆ อายุประมาณ ๖-๗ ขวบเล่นดินอยู่แถวนั้น ๒ คนเลยเดาเอาว่าเด็กคงปาดดินเล่นกัน ก็ขู่เด็กว่าอย่าทำแบบนี้อีก ไม่ดี เด็กก็ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำ ดิฉันรีบออกจากแถวนั้นทันที

เมื่อเดินกลับมาบนศาลาอีก ก็พบว่าคุณแม่กำลังรับประทานอาหารอยู่ ดิฉันเลยรับประทานอาหารด้วย คุณแม่ชมว่าอาหารที่นี้อร่อย เป็นลักษณะอาหารแบบคนอยุธยา (คุณแม่เกิดที่อยุธยาแต่ไปโตที่กรุงเทพฯ)

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จ พวกเราก็ไปนั่งรอท่านที่กุฏิเพื่อถวายปัจจัยและของสังฆทาน พวกเราเลยถวายของแก่พระพิเชษฐแทน

พระพิเชษฐให้การต้อนรับดี ท่านพาไปชมวัดโบสถ์ ต้นพิกุล มะขามรูปร่างแปลก ๆ ในหอสุมุด ตึกแม่กาหลง โดยเฉพาะตึกแม่กาหลง บันไดทางขึ้นลงนั้น เหมือนในฝันของดิฉันมาก ตัวแม่กาหลงก็คล้ายกับผู้หญิงที่นำพระมาให้เลือก

อีกทั้งโบสถ์เก่าก็มีพระนารายณ์ประทับอยู่ด้วย ซึ่งตรงกับเสียงกระซิบในฝันว่า ที่นี้มีพระนารายณ์ และรูปพระบรมฉายาลักษณ์ ร.๕ ก็เหมือนพระพิมพ์ที่เห็น ดู ๆ ก็เหลือเชื่อจริง ๆ ดิฉันตั้งใจว่าจะมาถือศีลนั่งสมาธิที่วัดนี้ให้ได้

หลังจากที่ดิฉันกลับจากวัดอัมพวันได้ประมาณ ๑ อาทิตย์ คุณพ่อก็เดินทางกลับจากแม่ฮ่องสอน คุณพ่อเป็นอัมพฤกษ์ ความจริงเกือบหายแล้ว ๙๙% แต่คุณพ่อก็ยังเสาะแสวงหาหมอมารักษาให้หาย ๑๐๐% เลยเดินทางไปหาหมอชาวเขา ที่รักษาโดยการกดจุดที่แม่ฮ่องสอน

เมื่อคุณพ่อกลับจากแม่ฮ่องสอนก็เดินทางมาที่บ้าน คุณพ่อเช่าเจ้าแม่กวนอิมหยกแกะสลักมาจากแม่ฮ่องสอนสิบกว่าองค์ บังเอิญคุณพ่อพบดิฉันก่อน ก็เลยให้เลือกก่อน

เจ้าแม่กวนอิมหยกที่คุณพ่อเข้ามาสวยทุกองค์ แต่ที่แปลกก็คือในจำนวนสิบกว่าองค์นั้น มีอยู่องค์หนึ่งราคา ๖๙๙ บาท และเป็นองค์เดียวที่ได้รับการปลุกเสกจากเจ้าอาวาสวัดพระนอน ต.จองคำ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน

เจ้าแม่กวนอิมหยกองค์นี้มีป้ายสลากติดมาด้วยเพียงองค์เดียว โดยป้ายสลากเขียนไว้ ดังนี้

“เจ้าแม่กวนอิมหยกแท้ ของเจ้าอาวาส ได้มาจากรัฐฉาน ประเทศพม่า แกะสลักที่ เชียงใหม่ ปลุกเสกที่วัดพระนอน ขอรับรองว่าไม่ใช่ของปลอม หากุณสร้างฝาผนังวิหาร ราคา บูชาองค์ละ ๖๙๙ บาท”

เนื่องจากดิฉันฝันไว้ก่อนแล้วว่า เจ้าแม่กวนอิมองค์จริงราคาประมาณ ๖๙๐ บาท ดิฉัน เลยตัดสินใจเลือกพระกวนอิมหยกองค์นั้น ทั้ง ๆ ที่ความจริงองค์อื่นก็สวยกว่า ราคาแพงกว่า หรือถูกกว่า แต่ไม่ได้รับการปลุกเสก

นี่นับว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะตลอดเวลาที่เกิดเรื่องนี้ คุณพ่ออยู่ที่แม่ฮ่องสอน และไม่ได้ ทราบเรื่องราวอะไรด้วยเลย

แต่คุณพ่อกลับไปเลือกเสาะหาเจ้าแม่กวนอิมมาจากที่ต่าง ๆ นำมาฝากทางบ้าน โดยเฉพาะองค์ที่ราคา ๖๙๙ บาทนี้ คุณพ่อซื้อไว้องค์เดียวและเป็นองค์เดียวที่ปลุกเสก

คุณพ่อเช่าเจ้าแม่กวนอิมมาหลังจากที่ดิฉันฝันหลายวัน แต่มีเหตุที่ต้องนำมาให้ดิฉันเลือก ก่อน มิฉะนั้นลูกคนอื่นอาจจะเก็บไว้ ดิฉันคงไม่มีสิทธิ์ได้ หรือไม่กี่ก็ต้องคนอื่นแทน

สรุปแล้วทุกสิ่งทุกอย่างในฝันนั้น ดิฉันได้พบมาหมดครบถ้วน ยกเว้นพระอาจารย์บัว สรวงสุดา และท่านปู่เท่านั้นที่ยังไม่พบตัวจริง และไม่ทราบว่าเป็นใคร

เมื่อวันทีไปถวายสังฆทาน เพื่อนที่ไปด้วยกันชื่อปราณี ได้ตั้งจิตอธิษฐานขออุเทพที่ต้น พิกุล ปรากฏว่าดอกพิกุลหล่นใส่ศีรษะ ทั้ง ๆ ที่บริเวณนั้นไม่มีดอกพิกุลตกอยู่เลย ดอกพิกุลหล่น ใส่ศีรษะพี่ปราณีเพียงคนเดียว แม้ว่าเขาจะไม่ได้เห็นเทพ แต่เขาก็ปลาบปลี้มกับดอกพิกุลมาก และถือว่าเป็นสิริมงคล

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ดิฉันเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะที่วัดอัมพวัน ที่แน่นอนคือองค์ หลวงพ่อ ศักดิ์สิทธิ์แท้

ลองคิดดูซิคะ ดิฉันไม่เคยไปหาหรือรู้จักท่าน หรือเรื่องราวเกี่ยวกับวัดอัมพวันมาก่อนเลย ทำไมฝันได้ถูกต้องและชัดเจน